

Til Justitsministeriet

25. oktober 2021

BILAG til TI's høringssvar

Høring over udkast til ændring af retsplejeloven og teleloven (revision af reglerne om logning) – Telebranchens yderligere konkrete bemærkninger

I forlængelse af TI's overordnede bemærkninger i TI's høringssvar, har TI nedenstående yderligere konkrete bemærkninger til lovudkastet.

Indhold BILAG

A. Taletidskort	1
B. Opbevaringsformat (læsbarhed) og dansk realtid - ny § 786 g	4
C. Slutbrugeres indsigt i trafikdata, som er logget efter regler om målrettet logning	6
D. Øvrige bemærkninger til lovudkastet	8

A. Taletidskort

Med lovudkastets forslag til ny RPL § 786h (lovudkast § 1, pkt. 9) samt forslag til ændring af TL § 31, stk. 2 (lovudkast § 2, nr. 2) samt bemærkningerne til de foreslåede to bestemmelser, foreslås samlet set regler om, at telebranchen forpligtes til at gøre følgende:

- (a) registrere CPR- og CVR-nummer på danske kunder i udbydernes kundedatabaser,
- (b) indberette de registrerede CPR- og CVR-numre til 118-databasen,
- (c) registrere Unikt ID for kunder uden CPR/CVR (udlændinge) i form af fire felter: fødselsdato, køn, statsborgerskab og pasnummer samt indberetning heraf til 118, og
- (d) indrette proces for dialog med kunder om forventet bruger og registrere forventet bruger samt indberetning heraf til 118-databasen.

Nedenfor vil TI ud fra bemærkningerne til § 786h fremføre specifikke bemærkninger vedrørende taletidskort.

Ikrafttræden og implementeringsperiode

Til § 786 h, skriver JM på side 190 (TI's understregning):

"Det forudsættes desuden, at der skal registreres og verificeres de samme nummeroplysningsdata for uregistrerede taletidskort som for andre abonnenter omfattet af bekendtgørelse nr. 435 af 9. maj 2011 om nummeroplysningsdatabaser. Ordningen vil medføre, at det fra tidspunktet for lovens ikrafttræden ikke længere vil være muligt at købe nye uregistrerede taletidskort.

Det foreslås også, at der fastsættes overgangsbestemmelser, således at udbyderne kan nå at tilvejebringe den nødvendige systemunderstøttelse for verificering af kunder på tidspunktet for forpligtelsens indtrædelse.

Endeligt foreslås det, at udbyderne også skal indsamle og registrere unikt ID for alle eksisterende mobilabonnementer. Derfor forudsættes det, at der fastsættes regler vedrørende en overgangsordning, således at udbyderne inden en nærmere bestemt periode skal have foretaget den fornødne registrering af eksisterende mobilabonnementskunder. Der foreslås, at dette krav om indsamling og registrering af eksisterende kunder ikke gælder for andre kundegrupper som f.eks. taletidskort, fastnet- og IP-telefoni, hvor kravet alene vil være fremadrettet."

Efterregistrering af taletidskort

TI kvitterer positivt for, at det ikke bliver et krav at efterregistrere eksisterende kunder på taletidskort, men at kravet alene vil være fremadrettet. Det er nemlig ikke muligt at komme i direkte kontakt med kunder som anvender et allerede aktiveret taletidskort i f.eks. en varmepumpe.

Ny-registrering af taletidskort

Oprettelsen af kunder på taletidskort fungerer ikke som for andre mobilabonnementer. Taletidskort er ikke-aktiverede SIM-kort, som er distribueret ud til fysiske udsalgssteder (byggecentre, tankstationer, dagligvarebutikker, kiosker etc.). Kunden skal desuden selv aktivere taletidskortet gennem online indtastning af kode eller lignende i det takseringssystem, udbyderen anvender til løbende at kontrollere taletidskortets saldo.

Der distribueres i Danmark flere hundredetusinde taletidskort om året på det fysiske marked. Distributionen sker endvidere fra anslået flere tusinde fysiske salgssteder som f.eks. butikker, tankstationer, kiosker m.m. De flere hundredetusinde kunder, der i kortere eller længere tid årligt anvender et taletidskort, fordeler sig hovedsageligt på ældre, unge og børn, europæere med arbejde i Danmark samt migranter og turister. Det er hele dette marked, der potentielt rammes med den foreslåede regulering, og et krav om ny-registrering vil for en række eksisterende udbydere af taletidskort medføre en ekstrem forretningsmæssig omvæltning og negativ økonomisk påvirkning.

Ny-registrering kræver ny systemudvikling

Hvis det fremadrettet skal være muligt for kunderne at registrere sig, kræver det, at operatørerne udvikler nye systemer, som kunderne via selvbetjening kan logge ind i, for at angive de krævede personlige oplysninger. For at taletidskort skal kunne sælges i fremtiden, kræves det videre, at systemerne automatisk kan lave et opslag i CPR-registeret for at verificere kunden.

Denne funktion er ikke udviklet i dag, og den kræver en grundlæggende omstilling af de eksisterende virksomheders forretningsgange. Dette kan umuligt nå at blive udviklet og implementeret til den 1. januar 2022.

TI indstiller derfor, at et eventuelt krav om registrering af nye taletidskort tidligst træder i kraft 1. januar 2023.

TI skal i øvrigt bemærke, at danske udbydere af taletidskort har et tæt samarbejde med politiet og f.eks. altid kan oplyse, hvor et taletidskort er købt. Med udgangspunkt i erfaringer fra andre lande, er det TI's opfattelse, at tvungen CPR-registrering næppe får kriminelle borgere til i højere grad at lade sig registrere. Tværtimod vil det påtænkte krav snarere øge efterspørgslen på krypterede applikationer, som f.eks. Signal eller WhatsApp, eller eksempelvis taletidskort fra andre lande. Begge dele vil utvivlsomt vanskeliggøre politiets arbejde.

Verifikation af oplysninger for danske statsborgere og udlændinge

Til § 786h, skriver JM på side 188-198 (TI's understregning):

"Endeligt foreslås det, at der skal registreres og verificeres de samme nummeroplysningsdata for uregistrerede taletidskort som for andre abonnenter. Det vil indebære, at der fra lovens ikrafttræden ikke længere vil kunne købes anonyme taletidskort.

Der stilles ikke krav til, hvordan verificeringen skal foretages. Verificering vil eksempelvis kunne ske gennem en ny systemunderstøttet adgang til opslag i Det Centrale Personregister, hvorved det oplyste CPR-nummer kontrolleres i CPR-systemet for at verificere, at det af slutbrugeren oplyste er korrekt. Hvis slutbrugeren ikke har et CPR-nummer kan verificeringen af de af slutbrugeren oplyste oplysninger i stedet ske ved, at slutbrugeren fremviser billedlegitimation i form af et pas eller nationalt civilt identitetskort. Udbyderen kan herved kontrollere, at passet eller det nationale identitetskort, hvor fødselsdato og hhv. pasnummer eller personnummer vil fremgå, sammen med foto af slutbrugeren, stemmer overens med den person, som slutbrugeren til udbyderen oplyser at være. For personer med et CPR-nummer vil udbyderne af elektroniske kommunikationsnet og -tjenester også kunne kombinere et opslag i CPR med forevisning af billede-ID. Det afgørende er, at der foretages en verificering af slutbrugers unikke ID.

...

Endvidere forudsættes det, at der fastsættes regler om, at udbyderne fremadrettet ikke må give slutbrugeren adgang til elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, før verificeringen er foretaget."

Verifikation af oplysninger for danske statsborgere

Med lovforslaget pålægges operatørerne at verificere nye brugere af taletidskort, inden tjenesten kan tages i brug. Det betyder, operatørerne skal være i stand til at foretage en online registrering og verificering af slutbrugere, der aktiverer deres taletidskort.

Dette krav og de omfattende omstillinger og systemudviklinger, det medfører, er således forbundet med betydelige omkostninger og udviklingstid for selskaberne, da systemerne skal kunne fungere automatisk, så kunden kan verificeres i realtid, da kunden således ikke må opnå adgang til tjenesten, før verificeringen er foretaget. I praksis vil det betyde, at kunden skal kunne tilgå en aktiveringsside via terminalen som taletidskortet er sat i for at aktivere kortet - altså opnå adgang til denne selvbetjeningside før verificeringen er foretaget. Verificeringen bør kunne være mulig med oplysninger fra NemID/MitID.

TI indstiller, at det bør være muligt at kunne tilgå en selvbetjeningside hos udbyderen inden verificeringen er foretaget, samt at det også gøres muligt for kunden at fremsende den krævede dokumentation for identiteten via SMS/MMS/mail direkte til udbyderen. Endelig bør det også forud for verificering være muligt for kunden at ringe til udbyders kundeservice for at kunne modtage vejledning herom.

Verifikation af oplysninger for udenlandske statsborgere

I lovbemærkningerne står det beskrevet, at verifikation af udenlandske statsborgere, kan foretages ved kontrol af billedlegitimation. Da taletidskort skal aktiveres online og virke med det samme, kan operatørerne dog ikke se, hvordan sådan en løsning skal kunne fungere i praksis. Der foretages fysisk salg af taletidskort, men ikke en fysisk aktivering. Taletidskort kan således sidestilles med eksempelvis salg af café/oplevelsesgavekort.

Skulle verifikationen ske manuelt ved, at sælgeren af et taletidskort gennemfører en særlig proces med kopiering og lagring eksempelvis et pas, onsite-hjælp til kunden med aktivering af kort m.m. ville dette kræve opkvalificering af salgspersonale hos de førnævnte tusindvis af butikker, tankstationer, kiosker m.m. Alene denne opgave er i praksis ikke mulig at gennemføre. TI er i øvrigt ikke bekendt ikke med online-registre, hvor udbyderne via en API kan kontrollere internationale pasnumre eller identitetskort. TI ser således ikke en løsning med verifikation af udenlandske statsborgere som gangbar, medmindre det kan foregå digitalt via selvbetjening, hvor den udenlandske bruger selv kan uploade den krævede dokumentation.

TI frygter derfor, at salget af taletidskort til udlændinge med dette lovforslag reelt bliver afskaffet, og at det fremadrettet ikke længere vil være muligt som udlænding at lande i lufthavnen, købe et taletidskort og ringe hjem.

B. Opbevaringsformat (læsbarhed) og dansk realtid - ny § 786 g

Følgende fremgår på side 186 i lovudkastet (og tilsvarende på side 24) (TI's fremhævning):

Efter gældende ret findes der regler omkring opbevaring af trafikdata. Dette er eksempelvis tilfældet med retsplejelovens § 786, stk. 4, og de regler, der er udstedt i medfør heraf. Det fremgår af bemærkningerne til § 2, nr. 2 og 3, i lovforslag nr. L 35 som fremsat, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), tillæg A, side 879, at retsplejelovens § 786, stk. 4, indebærer en pligt for udbydere af telenet og teletjenester til at registrere "de oplysninger om tele- og internetkommunikation, der er relevante for politiets efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold". Det fremgår endvidere, at der vil kunne opstilles regler om opbevaringsformat (læsbarhed), foranstaltninger til beskyttelse mod uautoriseret adgang til og manipulation af loggen samt opbevaring af kontooplysninger. Endvidere fremgår det, at det bør tilstræbes, at reglerne sikrer, at korrekt dansk realtid registreres.

TI bemærker, at der er tale om lovforslagsbemærkninger fra 2002, som ikke hidtil har været udmøntet.

Mht. spørgsmålet om registrering af trafik- og lokaliseringsdata i dansk realtid, bemærker TI, at hvis en slutbruger benytter et dansk mobilabonnement til telefoni eller sms i udlandet (roaming), så vil tidsangivelsen i de registrerede trafikdata altid følge lokaltid i udlandet, da det er den udenlandske operatør CDR (Call detail record), der modtages og registreres i den danske teleudbyders systemer. Registrering af loggede data om telefoni og sms foretaget i udlandet i dansk realtid vil derfor indebære en ændring i rådata. TI må stærkt fraråde enhver form for ændring i rådata, jf. nærmere herom nedenfor om opbevaringsformat.

Mht. spørgsmålet om opbevaringsformat henviser TI til TI's notat den 3. maj 2021 til Justitsministeriet og Rigspolitiet i forbindelse med drøftelsen om lovskitsen til nye logningsregler, hvor TI på det kraftigste fraråder, at der stilles krav om konvertering af loggede trafik- og lokaliseringsdata (rådata) til et fælles format. I notatet anfører TI herom følgende, som TI fortsat ønsker at fremhæve:

TI bemærker helt overordnet, at det ved overvejelser om fælles format er nødvendigt at sondre mellem følgende:

1. Opbevaringsformat for trafik- og lokaliseringsdata, som registreres i netværksudbydernes trafiksystemer og centraler (herefter 'rådata').
2. Udleveringsformat (rækker, kolonner, overskrifter osv.) for trafik- og lokaliseringsdata, som nævnt i pkt. 1.
3. Koordinatsystem, som anvendes ved netværksudbydernes registrering af mastepositioner i de basisstation-tabeller, som løbende sendes til Rigspolitiet.
4. Format for kundedata, som registreres i tjenesteudbydernes administrative systemer.

Mht. (1) opbevaringsformat bemærkes helt overordnet, at det af de grunde, som oplystes nedenfor, kraftigt må frarådes at stille krav om, at teleudbyderne konverterer de rå trafik- og lokaliseringsdata (rådata), som opsamles fra netværksudbydernes trafiksystemer og centraler, til et andet format. Et fælles (2) udleveringsformat (rækker, kolonner, overskrifter osv.) er derimod en mulighed, jf. nærmere herom nedenfor.

Telebranchen har på den baggrund følgende bemærkninger til lovskitsens forslag om at stille krav om fælles format:

- → Teleudbyderne ser ikke udfordringer i anvendelsen af WGS84 som fælles koordinatsystem.
- → Teleudbyderne kan tilbyde at benytte et fælles udleveringsformat for trafik- og lokaliseringsdata (rådata) for så vidt angår rækker, kolonner, overskrifter osv. – evt. med indlejret information om, hvordan de enkelte kolonner skal tolkes.
- → Teleudbyderne fraråder på det kraftigste krav om konvertering af trafik- og lokaliseringsdata (rådata), som kommer fra netværkssystemer, til et fælles opbevaringsformat.
- → Det vil forøge risiko for fejlkilder, hvis konvertering af rådata til et fælles opbevaringsformat skal ske hos fire mobilnetværksudbydere i stedet for i ét samlet system til konvertering hos Rigspolitiet.

- → Telebranchen anbefaler, at politiet som hidtil selv står for den konvertering af teleselskabernes rådata, som politiet har behov for, hvilket samtidig er eneste mulighed for sporbarhed tilbage til de oprindelige rådata, som bør være essentielt i straffesager. Rådata er vigtige, da konvertering af data billedligt talt svarer til at bede telebranchen om at tage fingeraftryk af alle kunder og derefter modificere dem inden udlevering til politiet.
- → Krav om konvertering af rådata til et fælles opbevaringsformat vil påføre en væsentlig ekstra administrativ byrde på teleselskaberne.
- → Kravet om sikring af dataintegritet ... er modstridende med forslag om krav om konvertering af rådata til fælles opbevaringsformat. Krav om sikring af dataintegritet kræver, at det er rådata, der logges.
- → Kundedata fra tjenesteselskabernes administrative systemer i form af navn, adresse, telefonnummer (nummeroplysningsdata) findes allerede i 118-databasen i et fastlagt format, jf. bekendtgørelse om nummeroplysningsdatabaser.
- → Telebranchen kan under ingen omstændigheder acceptere eventuelle krav om samkøring af trafik- og lokaliseringsdata med kundedata. Trafik- og lokaliseringsdata findes kun hos netværksudbydere (fire mobilnetudbydere), mens kundedata om abonnentens navn og adresse kun findes hos tjenesteudbydere, som anvender mobilnetudbydernes netværk.

C. Slutbrugeres indsigt i trafikdata, som er logget efter regler om målrettet logning

Målrettet logning overfor grundlæggende databeskyttelsesrettigheder

TI bemærker, at telebranchen i dag behandler langt flere anmodninger om registreredes rettigheder end mange andre brancher, og at dette - forud for implementeringen af de foreslåede nye regler om målrettet logning - medfører en nødvendig stillingtagen til de nedenfor anførte udfordringer relateret til den gældende databeskyttelsesret.

TI er bekymret for sammenstødet mellem de foreslåede nye logningsregler og de grundlæggende rettigheder i databeskyttelsesretten, herunder særligt GDPR art. 15, som vedrører den registreredes ret til indsigt. TI har i den forbindelse en række betragtninger, som TI ønsker at henlede opmærksomheden på.

Retten til indsigt og den foreslåede geografiske og personbestemte målrettede logning

Retten til indsigt er én af grundpillerne i databeskyttelsesretten. Den skal bl.a. sikre, at den registrerede til enhver tid kan gøre sig bekendt med samt verificere om en dataansvarlig lovligt behandler oplysninger om den registrerede, samt hvilke konkrete oplysninger den dataansvarlige behandler.

Databeskyttelsesloven § 22, stk. 2, indeholder begrænsninger af den registreredes rettigheder i særlige tilfælde, herunder begrænsning af retten til indsigt. TI skal gøre opmærksom på, at anvendelse af undtagelsen skaber visse praktiske udfordringer i relation til den foreslåede geografiske og personbestemte målrettede logning. TI er

dog enig i, at en korrekt anvendelse af undtagelsen er en nødvendighed for at tilgode samfundet interesser.

TI bemærker, at det ved målrettet logning ikke er utænkeligt, at der kan opstå situationer, hvor det er uhensigtsmæssigt - ud fra et efterforskningsperspektiv eller af hensyn til statens sikkerhed - at den registrerede får indsigt i, hvilke oplysninger der behandles.

TI finder det ikke rimeligt, at vurderingen af hvilke registrerede som skal begrænses i deres indsichtsret, samt hvilke konkrete oplysninger, som skal undtages, pålægges teleudbyderne.

TI har således en bekymring i forhold til, hvordan undtagelsen skal håndteres i praksis, samt hvem der skal bære ansvaret for, at undtagelsen anvendes korrekt. Et eksempel kunne være at person A er genstand for personbestemt målrettet logning retter henvendelse til sin teleudbyder og beder om indsigt i, hvilke oplysninger der behandles om person A. I en sådan situation synes det uklart, hvem der skal bære ansvaret for vurderingen af, om person A skal begrænses i sine databeskyttelsesretlige rettigheder, og hvem der skal afgøre, hvornår begrænsningen ophører, herunder hvad teleudbyderen skal svare for ikke at kompromittere, at vedkommende er underlagt målrettet logning.

Som anført ovenfor har TI forståelse for, at der i visse konkrete tilfælde kan og med rette skal ske en begrænsning af den registreredes rettigheder. Det er TI's holdning, at undtagelsen i databeskyttelseslovens § 22, stk. 2, skal fortolkes restriktivt, og således alene kan anvendes i konkrete tilfælde hvor de konkrete oplysninger bevirker, at den registreredes rettigheder reelt set kan kollidere med f.eks. statens sikkerhed eller have en negativ indvirkning på en konkret efterforskning. Det er dog også TI's holdning, at teleudbyderen ikke har det fornødne kendskab - eller i øvrigt intentioner om sådant kendskab - til at kunne konkludere, om de loggede oplysninger skal undtages fra f.eks. indsichtsretten for en given registreret, som af den ene eller anden årsag er underlagt målrettet logning. Det er derfor TI's vurdering, at lovforslaget bør an vise en løsning der gør det muligt for TI's medlemmer nemt og omkostningsfrit at konkludere i relation til, hvem undtagelsen skal anvendes og i hvilken udstrækning. Det er naturligvis også Rigspolitiet, der bærer ansvaret for den foretagne vurdering. Alternativt, er det TI's vurdering, at Justitsministeriet skal uddybe og vejlede omkring hvordan teleudbyderen skal håndtere undtagelsen i databeskyttelseslovens § 22, stk. 2, i lyset af de foreslåede regler om målrettet logning.

Retten til indsigt og de nuværende regler om generel logning

De gældende logningsregler - hvor alle elektroniske kommunikationsoplysninger opbevares udifferentieret i 1 år - giver ikke anledning til bekymring i forbindelse med anmodning om indsigt fra den registrerede, da telebranchen kan imødekomme anmodningen uden at skulle bekymre sig om at kompromittere statens sikkerhed eller andre af statens interesser.

TI's medlemmer kan derfor ubekymret bekræfte den registrerede i at oplysninger om denne behandles, samt udlevere en kopi af oplysningerne uden at den registrerede derigennem vil få indsigt i, at den pågældende f.eks. er under efterforskning, og dermed uden at efterforskningen kompromitteres.

TI er velvidende om, at retten til indsigt ikke er en ubetinget ret, og at der derfor kan være konkrete omstændigheder, som begrunder en begrænsning i rettigheden. Det er dog ikke TI's erfaring, at der er udfordringer med at forene de nuværende generelle logningsregler med de konkrete undtagelser i databeskyttelsesretten.

D. Øvrige bemærkninger til lovudkastet

Internetkommunikation

Følgende fremgår på side 24 i lovudkastet (og tilsvarende på side 186) (TI's fremhævelse):

"Efter gældende ret findes der regler omkring opbevaring af trafikdata. Dette er eksempelvis tilfældet med retsplejelovens § 786, stk. 4, og de regler, der er udstedt i medfør heraf. Det fremgår af bemærkningerne til § 2, nr. 2 og 3, i lovforslag nr. L 35 som fremsat, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), tillæg A, side 879, at retsplejelovens § 786, stk. 4, indebærer en pligt for udbydere af telenet og teletjenester til at registrere "de oplysninger om tele- og internetkommunikation, der er relevante for politiets efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold". ..."

TI bemærker, at lovforslaget fra 2002, der citeres fra, for så vidt angår omtalte "internetkommunikation" alene vedrører sporing af kilde-IP-adresser, hvilket fremgår tydeligt af lovforslaget fra 2002. Hvis citatet medtages i det kommende lovforslag til ændring af reglerne om logning, opfordrer TI til, at det præciseres, at der efter gældende ret ikke stilles krav om logning af internetkommunikation ud over krav om logning af kilde-IP-adresser.

Iværksættelse af logning – straks (bødestraf)

Følgende fremgår på side 44-45 i lovudkastet (TI's fremhævelse):

"Det følger af telelovens § 10, stk. 4, at det påhviler udbyderen at sikre, at politiets anmodninger om fremskaffelse af oplysninger om teletrafik samt historisk teleoplysning og historisk udvidet teleoplysning behandles straks og på en sådan måde, at hensigten med indgrebet ikke forspildes. Overtrædelse af telelovens § 10, stk. 4, kan efter de gældende regler straffes med bøde, jf. telelovens § 81, stk. 1, nr. 1. På tilsvarende vis foreslås det, at der vil kunne pålægges bødestraf, hvis udbydere [...] uden lovlig grund afviser at efterkomme et pålæg om iværksættelse af målrettet registrering og opbevaring, eller hvis iværksættelsen af pålægget ikke sker straks."

TI bemærker at sammenligningen mellem den gældende regel i Telelovens § 10, stk. 4 om straks-iværksættelse af indgreb i meddelelshemmeligheden ikke forekommer at være relevant, idet iværksættelse af logning ikke på samme måde som et indgreb i meddelelshemmeligheden kan medføre, at hensigten med indgrebet forspildes. Iværksættelsen af logning synes således kun at haste, hvis pålægget sker tæt på det tidspunkt, hvor trafik- og lokaliseringsdata ellers ville blive slettet i udbyderens systemer (fx 14 dage for lokaliseringsdata).

TI foreslår, at sammenligningen udgår af lovforslaget. TI foreslår endvidere, at den sidste sætning udgår, så afsnittet alene omtaler muligheden for at pålægge bødestraf, hvis en udbyder uden lovlige grunde afviser at efterkomme et pålæg om iværksættelse af logning.

Prøvelse af pålæg om logning

Følgende fremgår på side 45 i lovudkastet (TI's fremhævning):

"Der er ikke adgang til, at en udbyder [...] foretager en retlig efterprøvelse af, om betingelserne [for iværksættelse af logning] konkret er opfyldt. Ansvar for, at betingelserne for at påbegynde registrering og opbevaring er opfyldt, ligger således alene hos de myndigheder, der er kompetente til at pålægge registrering og opbevaring."

TI anmoder om, at det uddybes i lovforslaget, hvad der er formålet med at afskære teleudbydernes adgang til retlig efterprøvelse af, om betingelserne for målrettet registrering/opbevaring er opfyldt.

Eventuelle fejl i pålæg om logning

Følgende fremgår på side 45 i lovudkastet (TI's fremhævning):

"... Såfremt et pålæg konkret måtte give anledning hertil, f.eks. pga. dets omfang, er der imidlertid ikke noget til hinder for, at udbyderen søger pålæggets udstrækning bekræftet hos politiet. Politiets bekræftelse heraf vil i den forbindelse være tilstrækkelig dokumentation for, at udbyderen har sikret den fornødne dokumentation af grundlaget for den iværksatte registrering og opbevaring".

TI anmoder om, at det uddybes i lovforslaget, hvad konsekvensen er, hvis det viser sig, at der er fejl i politiets pålæg, og politiet derfor ikke kan bekræfte pålæggets udstrækning.

Adgang til trafikdata om kommunikation, som ikke er logningspligtig

Følgende fremgår på side 47 i lovudkastet (TI's fremhævning):

"... Der lægges med lovforslaget op til, at disse yderligere lokaliseringsdata fremover fortsat ikke skal være registrerings- og opbevaringspligtige. Politiet vil derfor fortsat kunne få adgang til sådanne data efter de gældende

regler om edition i det omfang, udbyderne af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester er i besiddelse heraf. Det samme gælder trafikdata, der ikke gøres registrerings- og opbevaringspligtig efter den foreslåede ordning med målrettet registrering og opbevaring. Dvs. trafikdata, der ikke vedrører kommunikationsapparater, personer eller områder omfattet af ordningen med målrettet registrering og opbevaring. Det bemærkes i den forbindelse, at udbyderne af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester har oplyst, at de som udgangspunkt sletter oplysninger, der ikke er registrerings- og opbevaringspligtige, efter ca. 14 dage. Forslaget indebærer, at der efter de gældende regler om edition kan opnås adgang til oplysninger, der ikke er registrerings- og opbevaringspligtige efter de foreslåede §§ 786 a-786 e i retsplejeloven, ...

TI gør opmærksom på, at trafikdata om slutbrugerens kommunikation (telefoni-, sms- og datakommunikation) kun kan udleveres til politiet efter kendelse om indgreb i meddelelshemmeligheden (teleoplysning).

Følgende fremgår på side 99 i lovudkastet (TI's fremhævning):

"Forskelligt fra almindelige masteoplysninger er oplysninger om, hvilke sendemaster en telefon eller kommunikationsapparat har signaleret til (allerede registreret lokaliseringsdata) uden at have været aktiv på den pågældende mast. Sådanne oplysninger er ikke omfattet af registreringspligten efter gældende ret. Trafikdata i forbindelse med internetforbrug er heller ikke registreringspligtigt efter den gældende § 786, stk. 4, og regler fastsat i medfør heraf. Hvis teleselskaberne er i besiddelse af sådanne oplysninger, kan de kræves udleveret efter reglerne om edition."

TI bemærker, at politiets adgang til trafikdata om slutbrugerens datakommunikation (internetforbrug) efter TI's opfattelse kræver kendelse om indgreb i meddelelshemmeligheden (teleoplysning).

Celleudvælgelse

Lovforslaget anfører på side 52 (og på side 167) (TI's fremhævning):

"Det forudsættes i den forbindelse, at udbyderne iværksætter registreringen og opbevaringen af trafikdata, så registreringen alene omfatter det område, der er strengt nødvendigt. Det påhviler i den forbindelse udbydere, som med et kommercielt formål udbyder elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester som sin hovedydelse eller som en ikke-accessorisk del af virksomheden, at udpege de fornødne master, således at det angivne område dækkes fuldstændigt."

TI opfordrer til, at udtrykket strengt nødvendigt udelades i denne sammenhæng med henvisning til de teoretiske beregninger og usikkerheder, som udvælgelsen af master

til en fuldstændig dækning af felter på 3x3 km beror sig på, og som kan gå videre end, hvad der evt. kan anses som "strengt nødvendigt".

Begrebet Mastespring

Lovforslaget anfører på side 52 (og igen på side 167) (TI's fremhævning):

" , ved udpegningen af de fornødne master tager højde for bygningsmassen og andre forhold, der typisk vil kunne forårsage såkaldte mastespring. Det vil bl.a. indebære, at det typisk vil være nødvendigt at medtage master uden for området på 3 km gange 3 km, da telefoner vil være mere tilbøjelige til at springe på master, der er placeret længere væk, såfremt disse er mindre belastede af trafikdata end de master, der befinder sig tættest ved telefonen. Er dette tilfældet, vil de oplysninger, der registreres og opbevares, være omfattet af den målrettede geografiske registrering og opbevaring."

TI opfordrer til en præcisering af afsnittet, herunder at udtrykket "mastespring" udgå, da brugen af udtrykket er vildledende, idet anvendelse af master udenfor de geografisk afgrænsede områder kan forekomme uafhængigt af belastningen af masterne. TI foreslår derfor følgende tekst i stedet:

... ved udpegningen af master tager højde for, at det vil være nødvendigt at medtage master uden for det angivne område på 3x3 km, i tilfælde hvor disse master kan give dækning i det angivne område. Samtidig vil master inden for det angivne område ofte også dække områder uden for de angivne områder. Er dette tilfældet, vil de oplysninger, der registreres og opbevares, være omfattet af den målrettede geografiske registrering og opbevaring.

Overgang fra generel logning til målrettet logning med kort varsel

Følgende fremgår på side 59 i lovudkastet (TI's fremhævning):

"... Det forudsættes også, at udbyderne af elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester med kort varsel kan understøtte en overgang fra generel og udifferentieret registrering og opbevaring til målrettet personbestemt og geografisk registrering og opbevaring."

TI bemærker, at en overgang med kort varsel fra generel logning til målrettet logning for et stort antal fokusnumre og fokusområder vil forudsætte, at politiet tilbyder en automatiseret løsning for oplysning om numre og områder (fx API).

I overgangsperioden indtil politiet er klar med en automatiseret løsning, og hvor iværksættelse målrettet logning derfor vil skulle ske på baggrund af manuelle lister fra politiet, vil det tage længere tid for teleudbyderne at iværksætte logningen.

Beskrivelse af lokaliseringsdata, som skal udleveres efter ny § 804 a

Følgende fremgår på side 159 i lovudkastet (TI's fremhævning):

“Den foreslåede § 804 a i retsplejeloven vil i praksis omfatte historiske masteoplysninger, det vil sige oplysninger om, hvilke sendemaster og maste-celler en telefon eller kommunikationsapparat har været registreret på. Oplysninger efter den foreslåede bestemmelse vil også omfatte oplysninger om, hvilke kommunikationsapparater der på et givent tidspunkt har befundet sig i et bestemt område. Bestemmelsen vil dog også omfatte andre oplysninger, som udbyderne af elektroniske kommunikationsnet og – tjenester er forpligtet til at registrerer efter §§ 786 a-786 e eller efter pålæg eller regler udstedt i medfør af disse bestemmelser.”

TI bemærker, at de foreslåede nye regler om logning efter §§ 786 a-786 e omfatter trafikdata om kommunikation (sms og telefoni) samt lokaliseringsdata ifm. sådan kommunikation.

Lokaliseringsdata kan udleveres som beskrevet i den citerede tekst efter den foreslåede nye § 804 a, mens udlevering af trafikdata om kommunikation kræver kendelse om indgreb i meddelelshemmeligheden. Der resterer derfor efter TI's opfattelse ikke "andre oplysninger" som nævnt i den citerede tekst. TI foreslår, at teksten enten slettes eller uddybes.

TI foreslår i øvrigt, at teksten i 2. punktum i den citerede tekst præciseres til følgende ordlyd, som bruges af flere retter:

Oplysning om, hvilke kommunikationsapparater der på et givent tidspunkt har været registreret på masteceller, som dækker et givet område.

TI opfordrer til at benytte begrebet "Udvidet masteoplysning" om sidstnævnte ydelse.

Overgangsordning for data logget før lovens ikrafttræden

Følgende fremgår af § 3, stk. 3 (side 7 i lovudkastet) (TI's fremhævning):

Stk. 3. For oplysninger, der på tidspunktet for lovens ikrafttræden er registreret og opbevaret efter retsplejelovens § 786, stk. 4, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 29. september 2020, finder kapitel 71 og 74 om indgreb i meddelelshemmeligheden og edition som affattet ved denne lovs § 1, nr. 9, anvendelse.

TI bemærker, at den omtalte § 1, nr. 9 omhandler logning (ikke udlevering).